

Sygn. akt I C 291/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód B. (...) z siedzibą w G. w dniu 19.02.2016 r. złożył pozew przeciwko D. L. o zapłatę kwoty 15 609,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 15.11.2005r. pozwana D. L. zawarła z (...) S.A. umowę kredytu gotówkowego. Pozwany zdaniem powoda nie wykonał swojego zobowiązania wynikającego z powyższej umowy.

Dalej powód podaje, w dniu 3.06.2015 r. wierzyciel pierwotny dokonał sprzedaży wierzytelności przysługującej mu od pozwanej na rzecz powoda B. (...)z siedzibą w G..

Na zobowiązanie pozwanej, które na dzień sporządzenia pozwu wynosiło 15 609,30 zł składały się kwoty:

- 10 287,03 zł tytułem należności głównej;
- 5 322,27 zł tytułem odsetek;
- 457,70 zł tytułem odsetek za okres od nabycia wierzytelności przez powoda.

W dniu 4.03.2016 r. Sąd Rejonowy w B. (...) w sprawie o sygn. akt I Nc (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwana działając przez pełnomocnika – radcę prawnego wniosła w terminie sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.11.2005r. pozwana D. L. zawarła z (...) S.A. umowę kredytu gotówkowego.

Dowód: umowa k. 31-37

Pierwotny wierzyciel (...) S.A. dochodził roszczenia wobec pozwanej wynikającego z powyżej wskazanej umowy w drodze egzekucji sądowej. W dniu 28.04.2010 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu postanowieniem z dnia 21.06.2010 r. w sprawie o sygn. I Co (...) Sąd Rejonowy wB. (...) I Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności. W dniu 1.09.2010 r. (...) S.A. złożył wniosek egzekucyjny. Postępowanie egzekucyjne na podstawie wskazanego wyżej tytułu wykonawczego prowadził komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. (...) K. W.. Następnie sprawa została przekazana według właściwości komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w B. (...) W. M.. Postanowieniem z dnia 21.07.2015 r. komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela, na podstawie art. 825 ust.1 kpc.

Dowód: BTE, postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności, postanowienie o przekazaniu sprawy, postanowienie o umorzeniu egzekucji w aktach egzekucyjnych Km (...).

W dniu 1.06.2015 r. S. A. (S.A.) z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. dokonał przelewu wierzytelności przysługującej mu od pozwanego na rzecz powoda B. (...) z siedzibą w G..

Dowód: umowa k.13, zał.k. 11

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne z uwagi na zasadnie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie zaś z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Skoro powód domagał się zapłaty z tytułu umowy bankowej to zastosowanie w niniejszej sprawie ma trzyletni okres przedawnienia.

Roszczenie w niniejszej sprawie stało się wymagalne najpóźniej w dniu 28.04.2010 r., ponieważ w tym dniu wystawiony został bankowy tytuł egzekucyjny, który stwierdzał, że całe roszczenie wynikające z przedmiotowej umowy kredytu stało się wymagalne. Ani z uzasadnienia pozwu ani z treści dołączonych do pozwu dokumentów nie wynika inna data wymagalności roszczenia. Od tej daty należy liczyć zatem trzyletni termin przedawnienia roszczenia.

Powód twierdził, że bieg przedawnienia roszczenia wobec pozwanego został przerwany na skutek czynności zmierzających do egzekucji roszczenia podjętych przez pierwotnego wierzyciela.

W niniejszej sprawie egzekucja roszczenia przez S. A. (S.A.) prowadzona była na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności. Zgodnie z najnowszym stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 29 czerwca 2016r. sygn. III CZP 29/16 **nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia** spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123§1 pkt 2 k.c.).

W uzasadnieniu niniejszej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., I II CZP 101/03, OSNC z 2005 r., nr 4, poz. 58, wyroki 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC - ZD z 2013 r., nr 1, poz. 7, z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP z 2014 r., nr 6, poz. 60, z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 614/09, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12 - nie publ.). Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 k.p.c.) a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 k.p.c. albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14, OSNC z 2015 r., nr 12, poz. 137, wyroki z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, OSP z 2004 r., nr 11, poz. 141, z dnia 23 stycznia 2007 r., V CSK 386/07, z dnia 14 kwietnia 2011 r., IV CSK 439/11, z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 - nie publ.). Umorzenie postępowania z urzędu z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo. W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c., a więc fundusz sekurytyzacyjny, który nie mógł się powołać

na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c., musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 (nie publ.), przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nie może umknąć uwadze, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. **Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem.** Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem.

Uznając zatem za własne poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w przytoczonej wyżej uchwale i przyjmując, że biegnący od 28.04.2010 r. termin przedawnienia nie został przerwany przez czynności dokonane przez poprzednika prawnego powoda – S. A. (S.A.) należało stwierdzić, że doszło do przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia i powództwo oddalić (punkt I wyroku) .

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i kosztów celowych. Na sumę zasądzonych kosztów składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4800 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.